

Lin.
Rydsholm

- 1 -
Uppf. Olle Rosander 1930.
Ber. Wästerås Johansson.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

A. 1
2838

Maran.

När jag tjänade i Åbo i Svennarums socken hade de för se, att ett av deras barn reds av maran. Varje morgon var det alldeles genomblött av svett å likaså linnet å täcket. Jag vet inte vad maran är för något, men det är väl ett djur kan jag tro. Emellertid sa en gumma, det var förresten hans mor, att de skulle ta å linda barnet i nå't sämre en natt. På morgonen skulle de ta å linda ihop lindan å kläderna å gräva ner'et i en myrstack. Det fick jag göra. Jag skulle inte gå å leta utan gå rakt på en, å där skulle jag gräva ner kläderna å säga: "Här lägger jag maran." Förunderligt var det, att barnet blev bra, så nog hjälpte det.

Maran.

E. a.

2838

Trollskatt.

Vid Åbo i Svennarums socken finns en kulle, å när jag var ung berättade de gamle, att trolla hade grävt ner en kista med skatter där. De hade grävt efter den en gång, men det skulle varit före deras tid. När de hade gravt se ner bra djupt, hade de träffat på kistan. Då var det en som sa: "Nu äntligen ha vi fått håll på kistan!" men i detsamma sjönk den rätt ner i jorden. Se, de skulle inte ha pratat under det de tog opp kistan.

Trollskatt.

När de höll på att gjuta lillklockan i

Gällaryd, kom det dit ett fruntimmer, å hon sa:

"Så visst som jag är mö,

skall denna klocka höras te Visingsö."

Å det ble ett sådant ljud i'na, så det gick över stadsklockornas,

å de säger, att det verkligen hördes te Visingsö. Den klinga så

gällt, att de måste borra ett par hål i den, å då ska de väl

finnas än.

F. b.

2838

Sägen om Gäl-
laryds kyrk-
klocka.

Jib

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör åtgärder vid barndop.

Åtgärder vid
barndop.

I Gällaryd brukade de klippa ut Jesus-
namnet ur någon bok å lägga i barnets hand, när det döptes.

Då skulle det bli gudfruktigt å troende.

När en bror till me döptes, sa den gumma,
som skulle bära honom till prästen - hon kallades för Krischana-
Märta - till mor: "När jag nu kommer ut, ska du fråga me genom
fönstret: Vart ska du gå?" Ja, det gjorde mor, å då svarade hon:
"Jag ska gå te prästen å låta döpa pojken." Så skulle de göra
för att pojken skulle bli ihåpkommen, å han är minsan inte
glömsker. Detta skedde för 60 år sen.

Gudmor skulle torcka sej å hålla sig ren om

munnen, för att barnet inte skulle seckla ner se.

Om barnet skrek, när det döptes, fick det god sångröst.

2838

När de kom hem från kyrkan med barnet, skulle alltid far ha det först.

De va rädda att gå ut, innan de va körketagna, å gick de ut, måste de ha stål på se för att inte barnet skulle bli bortbytt.

J. e.

2838

Bröllopssed.

Bröllopssed .

När det var bröllop, skulle bå'brud
å brudgum ha pengarlⁱskorna. Det skulle nog va, för att de
skulle få bra med pengar i framtiden. Den som var nog lycklig
att få dra av dem skorna bröllopsdan, fick pengarna, som låg i.
Jag tror nästan, att de gör så än.

J. S.

2838

Folkmedicin.

Om en barnunge "secklade", skulle man ta å låta secklet rinna genom en vigselring å sen skulle man passa på å klippa av det ovanför ringen. Det skulle hjälpa.

Vårtor skulle de låta en gräshoppa bita å. Hon skulle få bita te det bloade, å det gröna, som hon sen sprutade in skulle hjälpa.

Folkmedicin

- 8 -
ACC. NR. 2838

Landskap: Upptecknat av:
Härad: Adress:
Socken: Berättat av
Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör lytessjukdomar.

Om modern blev skrämmd av eld under den tid hon gick med barn, fick barnet vådeläsmärken på det ställe, där modern först rörte vid sig. Det kunde botas, om man la några kol från den eld, som skrämte modern, i badvattnet. När jag tjänade på Bröten var det en kvinna, som blev rädd för en eldsvåda. Då sa barnmoskan, fru Karlsson, att de skulle gömma av kolen å ha i badvattnet, när barnet första gången tvättades, å det gjorde de. Det är nu 50 år sedan.

Barnet blev harmynt, om modern fick se ett år i jorden å inte tog bort det.

Ett fruntimmer i Svennarum blev rädd för

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jif/
17.10

Vådeläsmärke

Harläpp.

ett slags fåglar med långa halsar, som hennes man hade fångat å höll i bur. En gång, när hon skulle mata dem, hackade de efter henne. Hon blev rädd, å när barnet föddes, hade det fågelnäbb te mun. Som väl var, dog det snart.

*Boelund
Ost
Pederholm
1930*

*Mynd av Ollie Leander
Ber. av Kristina Johansson*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

J. J.
2838

När tattarekåringen skulle bota barnet för skrikesjuka.

När jag var ute å tjänade i min ungdom, var jag på ett ställe, där de hade ett barn, som fick riktiga "skriketjynga". En gång kom där in en tattarekåring, å då frågade de henne, om hon kunde botat. "Ja, jag ska ge honom, så han aldrig ska skrika mer," sa tattarekåran, men för det skulle hon ha en hel del kläder, å det skulle jag bära te'na, så skulle jag få botemedlet med me hem. Jag gjorde det, å då fick jag en bit, som såg ut som svagel, men det var inte svagel utan jag tror det var trollsmör, sånt där gult som en ser på stubbar å som rinner ut. Det skulle de smälta i vatten å ge barnet. Men när jag kom hem, hade husbonnfolket ångrat se, för de hade kommit att tänka på att hon sagt, att han aldrig skulle skrika mer, å de trodde att han skulle dö, om de ga'en 'et.

R E G I S T E R.

Maran. (Hur man gjorde sig av med henne).....	2
Trollskatt.....	3
Sägen om Gällaryds kyrkklocka	4
Åtgärder vid barndop	5-6
Bröllopped	7
Folkmedicin	8
Lyttessjukdomar: vådeldsmärke, harläpp, fågelnäbb.	9-10
När tattarekärningen skulle bota barnet för skrikesjukan.....	11.